

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษา และการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนเป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งสำหรับประเทศที่เห็นความสำคัญของทรัพยากรบุคคล ทั้งนี้เพราะปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในกลุ่มนักจิตวิทยาพัฒนาการว่า ในระยะช่วงต้นของชีวิตนับตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งอายุถึง 6 ปีนั้น เป็นช่วงระยะที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาการ ด้านความเจริญเติบโตของเด็ก ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และ บุคลิกภาพ ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกของชีวิตนั้นมีอิทธิพลที่จะเสริมสร้างรากฐานของชีวิตที่จะให้เด็กก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ต่อไป ทรัพยากรบุคคลจะมีคุณภาพหรือด้อยคุณภาพอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับการพัฒนาและการเจริญเติบโตที่เด็กจะได้รับในช่วงของวัยดังกล่าวเป็นสำคัญ ดังนั้นถ้าเด็กในช่วงก่อนวัยเรียน ได้รับการอบรมเลี้ยงดู และมีพัฒนาการที่ถูกต้องแล้ว ก็จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขเป็นประโยชน์ และเป็นพลังอันสำคัญ ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไปในอนาคต ด้วยความสำคัญดังกล่าว คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานปฏิรูปการศึกษา จึงได้เสนอว่าการปลูกฝังศักยภาพ และ การสร้างบุคลิกภาพของคนไทย จำเป็นต้องกระทำมาตั้งแต่ผู้เรียนยังอยู่ในวัยเด็ก (มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช, 2533)

เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า 6 ปีแรกของชีวิต เป็นช่วงที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นช่วงที่เด็กมีพัฒนาการทุกด้านอย่างรวดเร็ว และ มีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่าง ๆ อีกทั้งยังต้องการเรียนรู้สิ่งแปลกใหม่ (นิตยา คชภักดี, 2530) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กวัย 2 - 3 ปี จะมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ด้าน ที่เจริญมาก คือ ภาษา จากเด็กที่พูดภาษาของตนเองหรือยังพูดได้น้อยมาเป็นเด็กที่สามารถพูดได้เป็นประโยค และ ใช้ภาษาเป็นการสื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2528) เด็กวัยนี้มีการพัฒนาคำศัพท์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ประสบการณ์ประจำวันของเด็กจะให้โอกาสเด็กได้สร้างความหมายกับสิ่งใหม่ ๆ และขยายมโนทัศน์ที่เคยเรียนรู้มาแล้ว กระบวนการที่ได้ระบุชื่อและความหมายเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ กลายมาเป็นวิธีการหนึ่งที่เด็กสร้างความเข้าใจในความเป็นเอกลักษณ์ของวัตถุ (อุดมลักษณ์ กุลพิจิตร, 2538)

ประภาศรี สุคนธชาติ (2534) กล่าวว่า ภาษา และการพูดจะพัฒนาอย่างรวดเร็วกว่าในช่วงวัยก่อนเรียน โดยเฉพาะภาษาพูดของเด็กในระยะนี้ จะพัฒนาอย่างรวดเร็วกว่าระยะอื่น ๆ ของชีวิต ดังที่ McCarthy (1960) และ Gardon and others (1972) มีความเห็นในเรื่องนี้คล้ายคลึงกันว่า ภาษาพูดของเด็กในระยะก่อนวัยเรียน จะพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วกว่าระยะอื่น ๆ ของชีวิตนอกจากนี้ Gestwicki (1995) กล่าวว่า เด็กวัย 2 - 3 ปีเรียนรู้คำศัพท์จากบริบทที่ตนอาศัยอยู่

ประเทศไทยมีภาษาพูดที่แตกต่างกันในแต่ละภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคเหนือจะใช้ภาษาถิ่นเหนือในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน เด็กที่อยู่ในภาคเหนือ จะได้รับการถ่ายทอดภาษาถิ่นเหนือด้วย (ปรีชา วุฒิอาภรณ์, 2527) จากผลการศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา พบว่า เด็กไม่กล้าพูดและไม่กล้าแสดงออก มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัย การรับรู้ซ้ำ การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมซ้ำ ปัญหาการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่, 2539) และ เด็กเหล่านี้จะมีปัญหาในการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษาเนื่องจากพื้นฐานทางภาษาไทยกลางมีจำกัด ขาดทักษะการฟัง การพูด ทำให้เด็กเบื่อหน่ายทอดทิ้งในการใช้ภาษาสื่อความหมาย จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง เกิดความล้มเหลวทางการเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2528) และ ประภาศรี สุนทรชาติ (2534) มีความเห็นว่า เด็กที่ใช้ภาษาถิ่นของตนควรมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาให้เด็กตั้งแต่เริ่มเข้าสู่สถานศึกษา เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาในสภาพแวดล้อมที่คุ้นเคยเหมือนกับบ้าน และ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กวัย 2 - 3 ปี ได้แก่ การเล่านิทาน การเล่าเรื่อง ร้องเพลง กิจกรรมฝึกหัด กิจกรรมที่จัดให้เด็กรู้จักของจริง เช่น การสังเกตพืช สัตว์ ฯลฯ กิจกรรมที่จัดให้เด็กรู้จักสิ่งแวดล้อมรอบตัว เป็นต้น

พ่อแม่ พี่เลี้ยงเด็ก และ ครู เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ ในการสร้างความเข้าใจในการใช้ภาษาให้กับเด็ก ช่วยเหลือให้เด็กเห็นความสัมพันธ์ และ ความเชื่อมโยงระหว่างภาษาพูดกับตัวหนังสือ ความรู้ และ ความเชี่ยวชาญของพี่เลี้ยงเด็กในการส่งเสริมและสนับสนุนเด็กดังกล่าวเป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับนักการศึกษาในระดับอนุบาล (Buttom อ้างถึงในจริยาภรณ์ สกุลพรหมณ์, 2539 : 3)

Gestwicki (1995) ได้กำหนดแนวทางในการสอนภาษาให้พี่เลี้ยงเด็กได้ปฏิบัติกับเด็กไว้ดังนี้

1. พี่เลี้ยงเด็กควรมีความอดทนที่จะตอบคำถามของเด็ก โดยการตอบสนองต่อคำถามของเด็ก
2. พี่เลี้ยงเด็กควรเป็นแบบอย่างการใช้ภาษาให้กับเด็ก ควรเน้นคำพูด พูดซ้ำ และ ออกเสียงให้ชัดเจน
3. พี่เลี้ยงเด็กควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่ควรใช้ประโยคที่ยาว และ ซับซ้อน
4. พี่เลี้ยงเด็กต้องขยายความหมายของคำที่พี่เลี้ยงเด็กพูด เพื่อเพิ่มความเข้าใจให้กับเด็ก
5. พี่เลี้ยงเด็กควรใช้ภาษาเป็นสื่อ ให้เด็กเกิดความเข้าใจกิจกรรมที่พี่เลี้ยงเด็กจัด
6. พี่เลี้ยงเด็กควรใช้ภาษาที่ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน ตรงไปตรงมา เพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจไม่สับสน เมื่อเด็กพูดผิดไม่ควรตำหนิ ชี้ความบกพร่องของเด็ก
7. พี่เลี้ยงเด็กควรกระตุ้นเด็กด้วยคำถามหรือสื่อของจริง เพื่อช่วยให้เด็กพูด
8. พี่เลี้ยงเด็กควรสบตาเด็กเวลาพูดกับเด็ก
9. ภาษาที่พี่เลี้ยงเด็กใช้ ได้แก่ การร้องเพลง การเล่าเรื่อง และการเล่นเกม

10. พี่เลี้ยงเด็ก ควรอ่านหนังสือให้เด็กฟัง เพื่อเป็นการเชื่อมโยงระหว่างภาษา และ ประสบการณ์

สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน เป็นทางเลือกหนึ่งของผู้ปกครองที่สามารถนำเด็กวัย 2-3 ปีมา เข้ารับบริการ และ จากรายงานการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2534) พบว่า เด็กในภาคเหนือมีโอกาสในการเข้ารับบริการ ในสถานรับเลี้ยงเด็กอยู่ในกลุ่มสูงมากกว่า 14.01 % ซึ่งถือว่าสูงที่สุดในประเทศ ดังนั้น บทบาทของพี่เลี้ยงเด็ก จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งใน การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กวัย 2 - 3 ปี

สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน มีจุดมุ่งหมายในการให้บริการเลี้ยงดูเด็ก และ ตอบสนอง ความต้องการของเด็กอย่างเต็มที่เป็นรายบุคคล ในด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ และ สังคม (อุดมลักษณ์ กุลพิจิตร, 2538) ซึ่งเด็กวัย 2 - 3 ปี มีพัฒนาการทางสติปัญญาที่จะเรียนรู้ภาษา เร็วมาก เด็กใช้คำ ประโยค ในการสื่อความหมาย (Swaminathan, 1989) และ กรมวิชาการ (2540) ได้กำหนดหลักสูตรก่อนประถมศึกษาพุทธศักราช 2540 สำหรับเด็กวัย 2 - 3 ปีที่ ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา ซึ่งส่วนใหญ่ส่งเสริมในด้านภาษา ซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการ ของเด็ก

เด็กที่อยู่ในภาคเหนือ จะใช้ภาษาถิ่นเหนือในการสื่อสารซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะ จึงทำให้ พี่เลี้ยงเด็กมีบทบาทสำคัญ ในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาให้กับเด็กวัย 2 - 3 ปี เนื่องจากการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาให้กับเด็ก ในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน จะต้องจัดกิจกรรม โดยพี่เลี้ยงเด็กสามารถสื่อสารกับเด็กได้ ซึ่งถ้าเด็กไม่สามารถสื่อสารได้ การเรียนรู้ และ พัฒนาการทางภาษาก็จะไม่สัมฤทธิ์ผล และ ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการจัดกิจกรรมของ พี่เลี้ยงเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน คือ ผู้ประกอบการ ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้เข้าไปสังเกต การจัดกิจกรรมในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนภาคเหนือ พบว่า ผู้ประกอบการและพี่เลี้ยงเด็กยังไม่ สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาให้กับเด็กวัย 2 - 3 ปี ได้อย่างถูกต้องตาม หลักการ และ แนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของสำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ (2537) พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ขาดความรู้ความสามารถใน การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กระดับก่อนประถมศึกษา และ ครูผู้สอนได้ทำการสำรวจเด็ก และ การ แนะนำผู้ปกครองเป็นส่วนน้อย และ ขาดเครื่องเล่นสนามและวัสดุอุปกรณ์ เนื่องจากงบประมาณ มีไม่เพียงพอตามความต้องการ และ ไม่มีแผนการนิเทศที่แน่นอน จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะ ศึกษา สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา สำหรับเด็กวัย 2 - 3 ปี ในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนภาคเหนือ เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริง เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัด กิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจะเป็ประโยชน์ สำหรับ กรมประชาสัมพันธ์ และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะได้ข้อมูล ในการหาแนวทางเพื่อควบคุม ดูแล และ ปรับปรุงการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา สำหรับเด็กวัย 2 - 3 ปีใน สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย ในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนภาคเหนือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อพัฒนาการทางภาษา ด้านการดำเนินการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา และ ด้านการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กวัย 2 - 3 ปี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนภาคเหนือที่มีการเปิดรับเด็กอายุ 2 - 3 ปี
2. ตัวแปรของงานวิจัยนี้ คือ สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนภาคเหนือ
3. การวิจัยนี้ ศึกษาการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา ของพี่เลี้ยงเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนภาคเหนือ โดยเก็บข้อมูลทั้งในและนอกห้องพัฒนาการ และ / หรือ ห้องอเนกประสงค์ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม 2542

ข้อตกลงเบื้องต้น

ช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ในการเก็บข้อมูลในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนภาคเหนือ ที่มีการเปิดรับเด็กอายุ 2 - 3 ปี สามารถให้ข้อมูลในสิ่งที่ผู้วิจัยศึกษาได้เช่นเดียวกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สภาพการจัดกิจกรรม หมายถึง ลักษณะการปฏิบัติทั้งภายในและภายนอกห้องพัฒนาการเด็กและ/หรือห้องอเนกประสงค์ของบุคลากรในสถานรับเลี้ยงเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กวัย 2 - 3 ปี ในด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อพัฒนาการทางภาษา ด้านการดำเนินการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา และ ด้านการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กวัย 2 - 3 ปี

ปัญหาการจัดกิจกรรม หมายถึง เหตุขัดข้องต่างๆที่เกิดขึ้น จากการที่บุคลากรในสถานรับเลี้ยงเด็ก จัดประสบการณ์ให้เด็กได้ปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กวัย 2 - 3 ปี ในด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อพัฒนาการทางภาษา ด้านการดำเนินการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา และ ด้านการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กวัย 2 - 3 ปี ทั้งภายในและภายนอกห้องพัฒนาการเด็กและ/หรือ ห้องอเนกประสงค์ แต่ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาให้กับเด็กวัย 2 - 3 ปี

กิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา หมายถึง การปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งของ บุคลากรในสถานรับเลี้ยงเด็ก ที่ได้มีการวางแผนและจัดทำขึ้นมา เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน โดยจัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ กับ บุคลากร และ เด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก ทั้งภายในและภายนอกห้องพัฒนาการเด็ก และ/หรือ ห้องอนุบาล

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กที่เข้ามาอยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนที่มีช่วงอายุ 2- 3 ปี

สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนภาคเหนือ หมายถึง สถานที่ให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กวัย 2 - 3 ปี ในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน พะเยา แพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน ดำเนินการโดย บุคคลที่ไม่ได้มาจากหน่วยงานของรัฐบาล และได้รับอนุมัติจากกรมประชาสงเคราะห์ ให้เปิดบริการเลี้ยงดูเด็กได้

ผู้ประกอบการ หมายถึง เจ้าของกิจการที่ทำหน้าที่บริหารงานและจัดการสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือผู้ดูแลแทนเจ้าของกิจการ

พี่เลี้ยงเด็ก หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดูเด็กวัย 2 - 3 ปีในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน

ห้องพัฒนาการเด็ก หมายถึง ห้องที่ใช้สำหรับการจัดกิจกรรม โดยเฉพาะเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ให้กับเด็กวัย 2 - 3 ปีในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน

ห้องอนุบาล หมายถึง ห้องที่ใช้สำหรับ การจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ ทั้งการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ใช้สำหรับการนอนหลับพักผ่อนในตอนกลางวันของเด็ก และใช้สำหรับให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กวัย 2- 3 ปีในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เพื่อสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบสอบถามผู้ประกอบการ และ พี่เลี้ยงเด็กสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน เรื่อง สภาพและปัญหา การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา สำหรับเด็กวัย 2 - 3 ปี ในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนภาคเหนือ

2.2 แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ และ พี่เลี้ยงเด็กสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน เรื่อง สภาพและปัญหา การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา สำหรับเด็กวัย 2 - 3 ปี ในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนภาคเหนือ

2.3 แบบสังเกตพฤติกรรม การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของ พี่เลี้ยงเด็ก

2.4 แบบสังเกต สภาพแวดล้อม และ สื่อ ที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนภาคเหนือ

3. นำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา และ ตรวจสอบ ความตรง และ ความครอบคลุมของเนื้อหา และ ปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
4. นำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ แล้วนำมา ปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลฉบับสมบูรณ์
6. นำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวม ข้อมูลด้วยตนเอง
7. นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และ การสังเกต มาทำการ วิเคราะห์ข้อมูล
8. สรุปผลการวิจัย และ ข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึง สภาพและปัญหาของการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา สำหรับ เด็กวัย 2 - 3 ปีในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนภาคเหนือในปัจจุบัน
2. เป็นประโยชน์ต่อกรมประชาสัมพันธ์ และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการนำข้อมูลไปใช้ เพื่อควบคุมดูแล และ ปรับปรุงการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กวัย 2 - 3 ปี ในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนต่อไป
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้ประกอบการ พี่เลี้ยงเด็ก และ ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมที่ ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา ในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน ได้ปรับปรุงแก้ไข และ ส่งเสริมการจัด กิจกรรมพัฒนาการทางภาษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น